

Som una nació, autodeterminació

Pels nostres drets socials i nacionals, a Mallorca en català

Són moments difícils. Ens trobam davant una nova realitat, bastida sobre la demagògia d'uns i la por d'altres, en un sistema econòmic que s'ha demostrat inviable. La dreta més espanyolista dels darrers temps té via lliure a les institucions. Dia a dia veim com molts de debats que es creien superats anys enrere i moltes decisions que necessitaren la lluita i reivindicació de milers de mallorquins i mallorquines es tornen a obrir. Amb l'excusa de les retallades ens escapen com a persones i com a nació, volent-nos fer creure que la sortida del pou econòmic passa per l'eliminació dels nostres drets socials i nacionals:

-Veim com mitjans de comunicació públics i íntegrament en català desapareixen o són degradats: han tancat Ràdio i Televisió de Mallorca, IB3 avança a marxes forçades cap a una castellanització i a més hi ha previst tancar dos dels canals que té TV3.

-Retiren les partides econòmiques destinades a preservar i fomentar la llengua d'aquesta terra, eliminen la direcció general de política lingüística, rebaixen el català com a mèrit i no com a requisit a l'administració pública. A més, preparen a corre-cuita la segregació lingüística a l'educació. Sota el lema de la llibertat d'elecció ataquen els sectors socials que ja estaven normalitzats, "oblidant" la sanitat, de la justícia o l'administració depenent de Madrid.

-Trepitgen els serveis bàsics de tota la societat, com són l'educació i la sanitat pública, excusant-se en que és necessari per a sortir de la crisi. Tot això sense atacar abans l'arrel del problema: un de cada tres euros dels pressuposts del Govern de les Illes Balears es destinarà a eixugar el deute amb els bancs; seguim essent la comunitat amb un major espoli fiscal de la Unió Europea, i es fa evident que per a ells no som més que una colònia. En aquesta mateixa línia, segueixen garantint els privilegis de la monarquia espanyola, augmentant el pressupost per al palau de Marivent.

-Torna la destrucció del territori, l'especulació... Es retorna al model econòmic de vendre la nostra terra al pitjor postor, amb l'amenaça de noves urbanitzacions a paratges naturals, com és el cas d'Es Guix, al cor de la Serra de Tramuntana, Patrimoni de la Humanitat.

- Ara més que mai, ens temem de com els nostres drets i llibertats com a ciutadanes es veuen reduïts a la mínima expressió. El mateix sistema que ens aliena intenta evitar tot tipus de dissidència política i d'activisme social, i ho fa mitjançant la violència exercida per les forces de seguretat de l'estat. Seguiments policials, fitxers polítics i detencions arbitràries en són clars exemples. Sense anar més lluny, en la passada Diada quatre activistes foren acusats injustament de provocar aldarulls, fet pel qual s'enfronten fins i tot a penes de presó.

-Pretenen fer-nos creure que és més pràctic que les nostres localitats tinguin noms més recognoscibles, com són els casos de "Mahón", i Palma "de Mallorca". Així, pretenen fer una passa més cap a la uniformitat, cap a la provincianització espanyola.

Però tot i patir aquests atacs constants, a Mallorca, com a la resta dels Països Catalans, no ens pensam quedar de mans plegades. Amb els conservadors espanyolistes al poder i amb l'excusa de la crisi com a llicència per retallar a voluntat, ara es fa encara més necessari apostar per la feina de base, del dia a dia, de carrer i des de tots els fronts. S'ha de fer veure a la gent que seguir en la mateixa línia dels darrers trenta-cinc anys no ens conduirà a res de bo. El sistema actual ja té les vies esgotades i de res ha servit en els darrers tres-cents anys provar de convèncer les Espanyes. Cal la unió per avançar cap a una democràcia participativa, eina bàsica per a que el poble faci sentir la seva veu i no recaigui en el govern de grans partits allunyats de la ciutadania, que fan i desfan dins els despatxos. El país es construeix des de la societat civil: a les associacions, als casals, a cada plaça i carrer; aquí és on tenim la força i el potencial per avançar. Les onades no ens impediran veure la mar; no per tenir el Partit Popular majoria absoluta té la raó, i li ho demostrarem totes les vegades que calgui.

Ara més que mai, hem de sortir al carrer i lluitar pel que és nostre.